مرا با همان مسایلی که به شما می گویم، رها کنید (و سؤال بی مورد درباره ی مسایلِ ناگفته نپرسید)؛ زیرا امت های گذشته را کثرت سؤال و مخالفت با پیامبران شان به هلاکت رساند

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مرا با همان مسایلی که به شما می گویم، رها کنید (و سؤال بی مورد درباره ی مسایلِ ناگفته نپرسید)؛ زیرا امت های گذشته را کثرت سؤال و مخالفت با پیامبران شان به هلاکت رساند؛ بنابراین هرگاه شما را از چیزی بازداشتم، از آن دوری نمایید، و چون شما را به انجام کاری دستور دادم، تا آنجا که می توانید به آن عمل کنید».

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند: احکام شرعی به سه دسته است: مسکوت عنه، نواهی و اوامر. و اما اولی: چیزی که شریعت در باره آن سکوت کرده است: جایی که حکمی وجود ندارد، و اصل در اشیاء واجب نبودن آنهاست؛ و اما در عصر او صلی الله علیه وسلم از پرسیدن در مورد چیزی که اتفاق نیفتاده است خودداری شود، از ترس اینکه مبادا حکم وجوب یا نهی آن واقع شود، زیرا الله متعال آن را از روی رحمت به بندگانش ترک نموده، و اما بعد از وفات او صلی الله علیه وسلم اگر سؤال به صورت فتوا یا آموزش برای آنچه در امر دین نیاز باشد جایز و حتی به آن امر شده است، و اگر از روی تَّعَنُّت و تکلُّف (عیبجویی و مشقت) باشد، پس مراد حدیث این است که از سؤال در این مورد خودداری شود؛ زیرا ممکن است اتفاقی مانند آنچه برای بنی اسرائیل افتاد رخ دهد، زمانی که دستور ذبح گاوی برای شان داده شد، اگر هر گاوی را ذبح می‌کردند؛ فرمانبرداری صورت می گرفت، لیکن آنان سخت‌گیری کردند پس بر آنان سخت گیری اعمال شد. دوم: نواهی؛ که آنها عبارتند از آن عملی که: برای ترک کنند آن پاداش، و عمل کننده بر آن مجازات می شود، پس باید از هم آنها دوری کرد. سوم: اوامر؛ برای عمل کننده پاداش، و ترک کنند آن مجازات می شود، پس باید تا حد امکان آن را انجام دهد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/4295